

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200501
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319200501.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobkyne: Mgr. C. L., nar. X.X.XXXX, adresa S., S. XXXX/XX, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 35C/7/2019-40 zo dňa 7.3.2019 a o návrhu žalobkyne na pribratie prokurátora do konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd návrh žalobkyne na pribratie prokurátora do konania z a m i e t a.
- II. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- III. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odmietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod spisovou značkou 35C/242/2015 a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ustanovenia § 397, § 398, § 403 ods. 1 a 2 a § 413 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 4.2.2019 domáhala, aby súd povolil obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/242/2015. Dôvodila pritom tým, že v uvedenom konaní sp. zn. 35C/242/2015, bola uznesením o schválení zmiernu zaviazaná spoločne a nerozdielne k zaplateniu istiny 6.460,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 6.460,17 eur od 9.4.2016 do zaplatenia. Titulom bola Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 13.6.2005, ktorá je spotrebiteľským úverom, a preto bolo úlohou súdu aj posúdenie, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. či ustanovenia v nej obsiahnuté nie sú absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, alebo rozpor so zákonom. Na tieto skutočnosti mal súd prihliadať aj bez návrhu alebo bez námietky žalovaných, keďže išlo o spor týkajúci sa spotrebiteľskej zmluvy, kde žalovanými boli spotrebiteľia ako slabšia strana, ktorej zákon priznáva zvýšenú ochranu. O skutočnosti, že Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 13.6.2005 obsahuje neprijateľné podmienky sa žalobkyňa dozvedela z ministerstva spravodlivosti SR, keď si poslala zmluvu posúdiť na základe odporúčania právničky. Preto má za to, že žalobu podala podľa § 406 CSP včas, čo sa týka subjektívnej aj objektívnej lehoty. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu sp. zn. 35C/242/2015 zistil, že v danej veci bola dňa 31.3.2015 podaná žaloba o zaplatenie istiny 6.460,17 eur s príslušenstvom z titulu uzavretej Zmluvy o splátkovom úvere č. 179265358 zo dňa 13.6.2005 medzi spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o. a žalovanými: J. L., C. L. a X. G.. Dňa 10.2.2016 strany sporu uzatvorili súdny zmier, ktorý súd uznesením zo dňa 10.2.2016 č.

k. 35C/242/2015-100 schválil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2016. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR datovanej dňom 9.4.2016 vyplýva, že predmetná zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky.

3. Súd prvej inštancie dôvodil, že objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonnej lehoty podľa § 403 ods. 1 CSP, t. j. 3-mesačnej subjektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol vzhľadom na prihladnutie všetkých okolností a pomerov dozvedieť o dôvode obnovy konania, respektíve subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť. V žalobe na obnovu konania žalobkyňa neuviedla konkrétny dátum, kedy sa dozvedela o dôvode obnovy konania. Uviedla, že sa dozvedela skutočnosti, že zmluva na základe ktorej súd priznal veriteľovi právo na plnenie, obsahuje neprijateľné podmienky, keď si poslala zmluvu posúdiť na Ministerstvo spravodlivosti SR na základe odporúčania právničky. K žalobe pripojila vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR datované dňom 5.9.2017. Súd uzavrel, že v danom prípade nebola žaloba na obnovu konania podaná v lehote troch mesiacov odkedy sa žalobkyňa o dôvode obnovy konania mohla dozvedieť. Táto trojmesačná lehota začala plynúť odo dňa, kedy sa o odpovedi na žiadosť o posúdenie Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 13.6.2005 žalobkyňa dozvedela. Uvedená odpoveď je datovaná dňom 5.9.2017, teda uplynula najneskôr dňom 5.12.2017, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná až dňa 4.2.2019. Nakoľko teda nebola žaloba podaná v zákonnej lehote podľa § 403 CSP, zmeškanie tejto lehoty má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Preto súd prvej inštancie žalobu podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP ako oneskorene podanú odmietol.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď uviedol, že vzhľadom na to, že žaloba o obnovu konania bola odmietnutá, bolo namieste priznanie náhrady trov konania protistrane, teda žalovanému. Žalovaný však v tejto fáze zatiaľ nemal vedomosť o žalobe, preto mu súd s poukazom na čl. 17 Základných princípov CSP náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovanému trovy zatiaľ nevznikli.

5. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie. Dôvodila, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že v žalobe na obnovu konania uviedla viaceré dôvody na obnovu konania, na ktoré súd neprihliadal pri pojednávaní, kde bol uzavretý súdny zmiar dňa 10.2.2016 a o týchto skutočnostiach sa dozvedela 28.1.2019. Súd prvej inštancie rozhodol, že posúdená Zmluva o splátkovom úvere č. 179265358 zo dňa 13.6.2005 z Ministerstva spravodlivosti bola posúdená dňa 5.9.2017 a podľa § 403 CSP zmeškanie tejto lehoty má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/9/2012 zo dňa 16.1.2013, v ktorom najvyšší súd uviedol, že kým rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu; povahe spotrebiteľských právnych vzťahov odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa, preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Žalobkyňa uviedla, že zmluva bola posúdená na základe podnetu na zastavenie exekúcie 358EX 143/18-15, ktorý podávala dňa 23.4.2018. V čase, keď podávala posúdenie zmluvy, bola vo vysokom štádiu rizikového tehotenstva. Tento jej zdravotný stav jej neumožňoval ďalej vo veci konať. Po zotavení dňa 23.4.2018 podávala návrh na zastavenie exekúcie. Súd v Banskej Bystrici exekúciu zamietol dňa 15.10.2018. Toto vyjadrenie z Ministerstva o posúdení zmluvy dávala ako ďalší dôkaz k obnove konania, nakoľko tiež táto skutočnosť nebola prihladnutá pri súdnom zmiari. Nepovažovala za podstatné posielat' opätovne tú istú zmluvu na posúdenie, keďže zmluva už posúdená bola. Na tieto uvedené skutočnosti mal súd prihliadať aj bez návrhu alebo námietky žalovaných, keďže išlo o spor týkajúci sa spotrebiteľskej zmluvy, kde žalovanými boli spotrebiteľia ako „slabšia strana,“ ktorej zákon priznáva zvýšenú ochranu. V prípade, ak by súd na tieto skutočnosti prihliadol, dospel by k záveru, že zmluva obsahuje neplatné ustanovenie v čl. II. bod 2 v časti o splátkovom úvere č. 179265358, nakoľko uvedené ustanovenie je v rozpore so znením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý je rozhodujúci pre úpravu vzťahov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy a je možné ho považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a tiež, že súd nesprávne posúdil účinky odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa, kedy bolo potrebné aplikovať ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. V dôsledku odstúpenia od zmluvy, boli žalobcovia povinní vydať iba to, čo im bolo zo strany žalovaného na základe

zmluvy plnené. (napr. ako v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove z 20.1.2016, sp. zn. 4Co/84/2015). Žalobkyňa uviedla, že aj posúdenie zmluvy z Ministerstva spravodlivosti je ďalším dôkazom o tom, že súd na uvedené skutočnosti neprihliadol a v tom spore žalovaných nebral ako spotrebiteľov ale posudzoval ich podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak by súd v konaní vedenom pod sp. zn. 35C/242/2015 vzal do úvahy existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a účinky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, nebol by žalobcovi v uvedenom konaní priznaný ním uplatnený nárok. Žalobkyňa trvala na tom, že jej v plnej miere prináleží podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a Únijného práva, najmä Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ochrana podľa spotrebiteľského práva, na ktorú je súd povinný ex offo prihliadať. Spotrebiteľ je slabšou stranou zmluvy a slabšou stranou v spore, pričom mal súd aplikovať najmä ustanovenia § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka.

6. Žalobkyňa ďalej dôvodila, že v žalobe na obnovu konania poukazovala na to, že žalobca uzatvoril so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere č. 179265358 dňa 13.6.2005. Banka touto zmluvou schválila úverový rámec 9.958,27 eur s mesačnou splátkou 126,66 eur. Dňa 18.12.2008 Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku inkasnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o. Uplynuli viac ako tri roky od nezaplatenia poslednej splátky, ktorý bol dňa 20.8.2005, preto je nárok veriteľa premlčaný, ktorú skutočnosť sa žalobkyňa dozvedela z Centra právnej pomoci dňa 28.1.2019 (§ 101, § 103 Občianskeho zákonníka). Súdny zmier bol vykonaný na základe platobného rozkazu zo dňa 28.5.2015. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalobkyňa odpor, ktorý jej bol zamietnutý. Neznalosť zákona neospravedlňuje, avšak dňa 28.1.2019 sa žalobkyňa dozvedela skutočnosti, že v odpore proti platobnému rozkazu mohla žiadať o úplné zrušenie v celom rozsahu ako nedôvodný, zmätočný a protiústavný a neuznala nárok v celom rozsahu. Proti platobnému rozkazu podáva žalobkyňa odpor, pretože súd porušil ústavné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 a čl. 48 ods. 2 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a z dôvodu, že platobný rozkaz nie je prípustný, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaný je spotrebiteľ. S poukazom na § 299 Civilného sporového poriadku, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva, alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Žalobkyňa teda má za to, že a) súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie je, d) súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, e) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, f) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, g) súd nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS.

7. Na záver žalobkyňa uviedla, že je slobodná matka s dvomi malými deťmi na rodičovskom príspevku, bez platenia výživného na dieťa. Ak by konanie bolo opakovane zamietnuté, bude to smerovať k jej finančnej likvidácii. Poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 107/07, v ktorom sa o. i. uvádza, že znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom posudzované, pretože inak dochádza k porušeniu zásady právnej istoty zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Zdôraznila, že má právo na spravodlivé prejednanie veci na príslušnom súde SR a na spravodlivé rozhodnutie vo veci. Pre prípad porušovania svojich základných práv žiada do konania pribrať prokurátora na ochranu svojich zákonných práv.

8. Žalovaný podal k odvolaniu žalobkyne písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobkyňa podala žalobu na obnovu konania, ktorá smeruje proti právoplatnému a vykonateľnému uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 10.2.2016, č. k. 35C/242/2015-100, ktoré nadobudlo právoplatnosť 9.4.2016. Žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 4.2.2019, t. j. po viac ako 3 mesiacoch od doby, od kedy sa mohla dozvedieť o dôvodoch obnovy. Zákonodarca 3-mesačnú lehotu vyjadril objektívne - slovom mohol - a preto nie je podstatné, kedy sa žalobkyňa skutočne o dôvodoch obnovy konania dozvedela, nakoľko podstatnou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohla dozvedieť. Vzhľadom na argumentáciu žalobkyne je zrejmé, že sa o ňou uvádzaných dôvodoch obnovy konania mohla dozvedieť hneď potom, čo uznesenie nadobudlo právoplatnosť, resp. objektívne sa žalobkyňa dozvedela o dôvodoch obnovy najneskôr v mesiaci september 2017, kedy jej bolo doručené vyjadrenie Ministerstva

spravodlivosti SR, a preto posledný deň lehoty na podanie takejto žaloby bol podľa názoru žalovaného najneskôr deň 9.7.2016 (t. j. márne uplynutie lehoty 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Galanta č. k. 35C/242/2015-100 zo dňa 10.2.2016). Keďže žaloba bola na súde podaná až dňa 4.2.2019, je zrejme, že žaloba na obnovu konania bola žalobkyňou podaná oneskorene, a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba na obnovu konania odmietnutá, vo výroku vecne s právne a žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdil. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobkyňa podanie žaloby na obnovu konania odôvodnila tiež tým, že podľa jej názoru súd neposkytol žalobkyni ako spotrebiteľovi náležitú právnu ochranu, nakoľko zmluva, ktorou bol poskytnutý úver, vykazuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný sa s právnym názorom žalobkyne nestotožňuje. Podľa žalovaného, takto odôvodnená žaloba na obnovu konania je neprípustná aj z dôvodu, že tvrdené skutočnosti mohla žalobkyňa bez akýchkoľvek pochybností použiť už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/242/2015, a to v akomkoľvek písomnom podaní, resp. priamo na pojednávaní, na ktorom sa žalobkyňa osobne zúčastnila. Žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená, pričom jedným z týchto obmedzení je aj limitácia prípustnosti žaloby na obnovu konania tým, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktorých vykonania sa žalobou na obnovu konania dovoľáva žalobca, nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Žalobkyňa mohla v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/242/2015 uviesť všetky skutočnosti, ktoré uvádza v podanej žalobe na obnovu konania. Preto podľa žalovaného možno v posudzovanej veci okrem záveru o oneskorenosti podanej žaloby dospieť aj k záveru o neprípustnosti podanej žaloby z dôvodu, že skutočnosti uvedené žalobkyňou, mohla žalobkyňa použiť už v pôvodnom konaní. Žalobkyňa smeruje žalobu na obnovu konania voči rozhodnutiu, voči ktorému táto žaloba nie je prípustná. Preto žalovaný zastáva názor, že žaloba na obnovu konania bola podaná žalobkyňou oneskorene a nie je prípustná, preto je napadnuté uznesenie Okresného súdu Galanta č. k. 35C/7/2019-40 zo dňa 7.3.2019 vo výroku vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vo výške, ktorú si žalovaný vyčíslil v závere svojho písomného vyjadrenia.

9. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu podala žalobkyňa písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že plne nesúhlasí s vyjadrením žalovaného a trvá na obnove konania. V žalobe na obnovu konania uviedla viaceré dôvody na obnovu konania, na ktoré súd neprihliadal pri pojednávaní, kde bol uzavretý súdny zmier dňa 10.2.2016 a o týchto skutočnostiach sa dozvedela dňa 28.1.2019, nevyjadril sa k nim ani žalovaný vo vyjadrení č.l. 79-87, č. k. 35C/7/2019-97. Žalobkyňa opakovane poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo/9/2012 zo dňa 16.1.2013 a uviedla, že podľa nej zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, na čo súd ani žalobca neprihliadal. Napriek tomu, že úver poskytnutý žalovaným je spotrebiteľským úverom, zmluva o splátkovom úvere č. 179265358 zo dňa 13.6.2005 je spotrebiteľskou zmluvou, a teda úlohou súdu bolo aj posúdenie, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, resp. či ustanovenia v nej obsiahnuté, nie sú absolútne neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, alebo pre rozpor so zákonom. Na tieto skutočnosti mal súd prihliadať aj bez návrhu, alebo námietky žalovaných, keďže išlo o spor týkajúci sa spotrebiteľskej zmluvy, kde žalovanými boli spotrebiteľia, ako „slabšia strana,“ ktorej zákon priznáva zvýšenú ochranu. V odpovedi na výzvu zo dňa 10.2.2016 preto EOS KSI Slovensko, s. r. o. žalovaných nebral ako spotrebiteľov, ale podľa ustanovenia Obchodného zákonníka. Výzva na odpoveď zo dňa 5.2.2016 žalobkyni nebola vôbec písomne doručená, ale predložená na súde dňa 10.2.2016 JUDr. Jánom Dolejšom, advokátskym koncipientom priamo na pojednávaní. V tom spore žalovaná nemala právne vedomosti, aby odpoveď na výzvu dôkladne prečítala a vyjadrila sa, nemala lehotu, aby si výzvu na odpoveď riadne prečítala, prípadne využila právnu pomoc a podala námietku. Ak by súd v spore vedenom pod sp. zn. 35C/242/2015 vzal do úvahy existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, nekalých obchodných praktík a účinky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, nebol by žalobcovi v uvedenom konaní priznal ním uplatnený nárok. V spore mal súd aplikovať ust. § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka. Zmluva obsahuje neplatné ustanovenie čl. II. bod 2 v časti o splátkovom úvere č. 179265358, nakoľko uvedené ustanovenie je v rozpore so znením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý je rozhodujúci pre úpravu vzťahov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy a je možné ho považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd nesprávne posúdil účinky odstúpenia od zmluvy zo strany spotrebiteľa, kedy bolo potrebné aplikovať ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia Obchodného zákona. Žalobkyňa má tiež za to, že nárok veriteľa je premlčaný podľa § 100 až 103 Občianskeho zákonníka, na ktoré ustanovenia súd neprihliadol. Súdny zmier bol vykonaný na základe platobného rozkazu zo dňa 28.5.2015, proti ktorému

žalobkyňa podala odpor, ktorý jej bol zamietnutý. Neznalosť zákona neospravedlňuje, ale dňa 28.1.2019 sa žalobkyňa dozvedela skutočnosti, že v odpore proti platobnému rozkazu mohla žiadať o úplné zrušenie v celom rozsahu ako nedôvodný, nakoľko platobný rozkaz nie je prípustný, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaný je spotrebiteľ (§ 299 CSP). Žalobkyňa v plnom rozsahu nesúhlasí, aby jej bolo uložené zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko ona je ako spotrebiteľ oslobodená od súdnych poplatkov. Je rozvedená slobodná matka s dvomi maloletými deťmi na rodičovskom príspevku, bez platenia výživného na dieťa. Zamietnutie návrhu by viedlo k jej finančnej likvidácii. Znova poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 107/07 ohľadom princípu právnej istoty a uviedla, že má právo na spravodlivé prejednanie veci na príslušnom súde a spravodlivé rozhodnutie vo veci. Poukázala na znenie ust. § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2 CSP a žiadala, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým obnovu konania na Okresnom súde Galanta sp. zn. 35C/242/2015 povolil.

10. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. c/ CSP), po skonštatovaní (posúdiac odvolanie podľa jeho obsahu, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa s napadnutým uznesením nesúhlasí a domáha sa jeho zmeny tak, aby bolo jej žalobe vyhovené), že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na príp. vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je nedôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak žalobu žalobkyne na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35C/242/2015 ako oneskorene podanú odmietol, a nadväzne na rozhodnutie vo veci samej potom posúdiť správnosť rozhodnutia súdu o nároku na náhradu trov konania.

13. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nepodala žalobu v 3-mesačnej subjektívnej lehote podľa § 403 ods. 1 CSP, t. j. v lehote 3 mesiacov odkedy sa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, keď mal preukázané, že žalobkyňa sa o dôvodoch obnovy konania dozvedela z písomného vyjadrenia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 5.9.2017, pričom žalobu na obnovu konania podala až dňa 4.2.2019. Žalovaná v odvolaní dôvodila, že v podanej žalobe na obnovu konania uvádzala viaceré dôvody, pričom o niektorých sa dozvedela až dňa 28.1.2019, tiež že v čase keď podávala návrh na posúdenie zmluvy, bola vo vysokom štádiu rizikového tehotenstva, čo jej neumožňovalo ďalej vo veci konať, preto podávala až dňa 23.4.2018 podnet na zastavenie exekúcie. Ďalej v odvolaní dôvodila tým, aké nedostatky malo pôvodné konanie sp. zn. 35C/242/2015, predovšetkým, že išlo o spotrebiteľský spor, teda súd mal ex offa prihliadať na všetky ustanovenia slúžiace na ochranu spotrebiteľa, teda skúmať neprijateľné zmluvné podmienky, použiť ustanovenia Občianskeho a nie Obchodného zákonníka, dôvodila tiež tým, že pôvodný nárok veriteľa je premlčaný, o čom sa dozvedela až na Centre právnej pomoci dňa 28.1.2019, tiež že vydaný platobný rozkaz je neprípustný.

14. Obnova konania (ust. § 397 a nasl. CSP) je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že právoplatné rozhodnutie súdu ním možno napadnúť len z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok zánik práva podať žalobu na obnovu konania.

15. Objektívnou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré Civilný sporový poriadok pre podanie žaloby na obnovu konania predpisuje. Ide jednak o trojmesačnú subjektívnu lehotu, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol (vzhľadom na prihliadnutie na všetky okolnosti a pomery) dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť; a ďalej

odôvodňuje podanie svojej žaloby na obnovu konania, t. j. tak o tom, že sa v prípade uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. 179265358 zo dňa 13.6.2005 jednalo o spotrebiteľský právny vzťah, v rámci ktorého bolo potrebné skúmať, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú neplatné a veriteľovi nemožno na ich základe priznať nejaké právo, tiež že bolo dôvodné sa proti nároku veriteľa brániť námietkou premlčania, ako aj to, že právny režim predmetnej zmluvy bolo dôvodné podriaďiť pod režim Občianskeho, nie Obchodného zákonníka. Možno teda uzavrieť, že z tohto listu ministerstva zo dňa 5.9.2017 sa žalobkyňa dozvedela o ňou tvrdených dôvodoch obnovy konania, preto ak svoju žalobu na obnovu konania podala až dňa 4.2.2019, teda až po takmer roku a pol, zmeškala trojmesačnú subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania plynúcu od okamihu, kedy sa o dôvodoch obnovy konania dozvedela, čo bolo v septembri roku 2017. Zmeškanie tejto lehoty pritom v zmysle ust. § 405 CSP nie je možné odpustiť, a to ani s poukazom na to, že v tom čase bola žalobkyňa vo vysokom štádiu tehotenstva, preto sa vecou nemohla ďalej zaoberať. Žalobkyňa sa mohla obrátiť na advokáta, bezplatné Centrum právnej pomoci či niektoré z občianskych združení na pomoc spotrebiteľom, ako bola poučená v liste ministerstva, ktorí by jej s ďalším postupom vo veci odborne pomohli. Obrana žalovanej v podanom odvolaní, že o niektorých dôvodoch na obnovu konania sa dozvedela až dňa 28.1.2019 neobstojí, pretože napr. na premlčanie nároku veriteľa ju upozorňovalo už ministerstvo v liste zo dňa 5.9.2017, ktoré tiež v tomto liste uviedlo všetky podstatné skutočnosti pre to, aby žalobkyňa získala vedomosť o tom, že sa vo veci sp. zn. 35C/242/2015 jednalo o spotrebiteľský spor, kedy mal súd ex offio poskytnúť žalovaným spotrebiteľom ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a vec posudzovať podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo sú hlavné dôvody, ktoré žalobkyňa uviedla aj v samotnej žalobe na obnovu konania. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní uvádza, že podáva odpor voči platobnému rozkazu vydanému v spore sp. zn. 35C/242/2015, tak odvolací súd k tomu uvádza, že tento platobný rozkaz, bol na základe žalobkyňou podaného odporu zo zákona v zmysle ust. § 174 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného v tom čase zrušený.

21. Žalobkyňa teda jednoznačne nespĺnila trojmesačnú subjektívnu lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, preto súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ jej žalobu podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku o odmietnutí žaloby na obnovu konania, ako aj v závislom výroku o trovách konania, žiadnu zo strán osobitne nenapadnutým, ako vecne správne potvrdil.

22. V závere podaného odvolania žalobkyňa uviedla, že pre prípad porušovania svojich zákonných práv, žiada do konania pribrať prokurátora na ochranu svojich zákonných práv. Odvolací súd porušovanie práv žalobkyne v konaní súdu prvej inštancie v tejto veci nezistil. Navyše takýto návrh žalobkyne v zmysle ustanovení platného Civilného sporového poriadku neobstojí, nakoľko prokurátor môže vstúpiť do začatého civilného sporového konania len v prípadoch upravených v ust. § 93 ods. 2 CSP, čo predmetné konanie nespĺňa. Aktuálne platný Civilný sporový poriadok zrušil možnosť vstupu prokurátora vo veciach ochrany spotrebiteľa podľa predtým platného ust. § 35 ods. 2 písm. k) Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.6.2016. Tiež podľa ust. § 402 CSP môže prokurátor podať sám žalobu na obnovu konania, iba ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. Prokurátor sa z zmysle CSP považuje za iný subjekt konania, ktorému zákon priznáva určité procesné práva a povinnosti (§ 93 a nasl. CSP). V tomto prípade však prokurátor žalobu sám nepodal, ani do konania či už sám, alebo na podnet žalobkyne nevstúpil, preto nie je oprávnený podať v danej veci ani žalobu na obnovu konania podľa ust. § 402 CSP. V prípade prokurátora nejde v danom prípade o osobitný subjekt podľa § 95 CSP, ktorý by mal na starosti ochranu práv spotrebiteľov v civilnom sporovom konaní. Preto odvolací súd návrh žalobkyne na pribratie prokurátora do konania zamietol (výrok I.).

23. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd ex offio podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania proti neúspešnej žalobkyňi. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že nemá byť zaviazaná na náhradu trov konania, nakoľko je spotrebiteľka, ktorá je oslobodená od súdnych poplatkov. Oslobodenie od súdnych poplatkov je však celkom iný inštitút, ako náhrada trov konania. Oslobodenie sa vzťahuje len na povinnosť platiť súdne poplatky, pričom povinnosť platiť náhradu trov konania je od oslobodenia od súdnych poplatkov celkom nezávislá a súvisí s výsledkom sporu. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 a 2 CSP), ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). V zmysle zásady úspechu vo veci, je neúspešná strana sporu povinná nahradiť v spore

úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli, pričom v zásade musí ísť o trovy, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniła, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinił. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Procesné zavinenie v zmysle § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Pokiaľ jedna procesná strana zavinił, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej strane trovy konania. V danom prípade žalobkyňa oneskoreným podaním žaloby na obnovu konania v podstate zaviniła výsledok konania spočívajúci v odmietnutí jej žaloby. Napriek tomu podala nedôvodné odvolanie, preto bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný.

24. Odvolací súd pritom nezistil ani dôvod postupu podľa § 257 CSP, nakoľko žalobkyňa ňou tvrdené skutočnosti o svojej nepriaznivej situácii nijako nepreukázala. Skutočnosť, že žalobkyňa má dve maloleté deti a poberá rodičovský príspevok nie sú takými výnimočnými okolnosťami, ktoré by sami o sebe zakladali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd nemal v spore úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania priznať. Navyše takýto postup neodôvodňuje ani výška trov právneho zastúpenia, ktoré si žalovaný v odvolacom konaní uplatnil. Odvolací súd tiež zohľadnil okolnosť, že žalobkyňa podala v celom rozsahu nedôvodné odvolanie, keď súd prvej inštancie správne vysvetlil dôvody odmietnutia jej žaloby na obnovu konania, napriek tomu žalobkyňa podala odvolanie, čím zaviniła trovy konania žalobcu.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).